

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 13. oktober 2011 i sag nr. BS 10N-1090/2010:

A

mod
Patientskadeankenævnet
Vimmelskaftet 43
1161 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 2. marts 2010, vedrører spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren **A** anmeldelse til Patientforsikringen den 23. april 2009 er indgivet før eller efter, at der var indtrådt forældelse af hendes mulige krav.

Sagsøgerens påstand er, at sagsøgte, Patientskadeankenævnet, skal tilpligtes at anerkende, at der ikke er indtruffet forældelse for det krav, som sagsøgeren anmeldte til Patientforsikringen den 23. april 2009.

Sagsøgtes påstand er frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Patientforsikringen traf den 2. september 2009 følgende afgørelse:

*"Patientforsikringen bekræfter hermed at have modtaget Deres henvendelse, hvori De anfører, at De blev påført en skade i forbindelse med behandling på **C** Hospital den 23. oktober 1999. Patientforsikringen har modtaget Deres anmeldelse den 4. marts 2009.*

Lov om patientforsikring finder alene anvendelse for skader, der er anmeldt til Patientforsikringen senest 5 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden. Dette følger af lovens § 19, stk. 1.

Patientforsikringen har vurderet, at sagen er forældet.

Der er herved lagt vægt på, at De i brev modtaget den 19. maj 2009 har beskrevet, at Deres smerter opstod efter appendektomien, og at

smerterne er lige præcis der, hvor operationen er foregået. Det fremgår endvidere af journalmaterialet, at De i november 2000 blev undersøgt på C Hospital på grund af konstante smerter siden blindtarmsoperationen i oktober 1999, og ifølge journalen var smerterne som konstante og lokaliseret til blindtarmsarret.

På baggrund af ovennævnte er det Patientforsikringens vurdering, at De fik eller burde have fået kendskab til skaden i november 2000, hvilket ligger mere end 5 år før indgivelsen af anmeldelse efter lov om patientforsikring. Patientforsikringen kan derfor ikke behandle Deres sag.

Afslutningsvist skal Patientforsikringen bemærke, at 5-års forældelsesfristen begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor patienten fik eller burde have fået kendskab til, at der i forbindelse med behandlingen er påført denne en skade. Derimod er kendskabet til omfanget af skadens følgevirkninger uden betydning for forældelsesspørgsmålet."

Afgørelsen blev påklaget af A, og den 17. december 2009 tiltrådte Patientskadeankenævnet Patientforsikringens afgørelse med følgende begrundelse:

"Ifølge lov om patientforsikring § 19, stk. 1, skal erstatningskrav være anmeldt til Patientforsikringen senest 5 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden.

Patientskadeankenævnet finder, at A krav ifølge patientforsikringsloven er forældet.

Der er ved afgørelsen lagt vægt på, at A tilstand efter blindtarmsoperation den 23. oktober 1999 gradvist blev forværret, og at hun i november 2000 blev undersøgt på grund af højresidige smerter lokaliseret omkring arret fra blindtarmsoperationen. På dette tidspunkt burde A efter nævnets vurdering være bekendt med, at generne kunne være relateret til blindtarmsoperationen den 23. oktober 1999.

Da Patientforsikringen har modtaget anmeldelsen den 4. marts 2009, er der således forløbet mere end 5 år fra A burde have fået kendskab til skaden til anmeldelse af erstatningskravet til Patientforsikringen.

Som anført af Patientforsikringen er kendskab til omfanget af skadens følgevirkninger uden betydning for forældelsesspørgsmålet. Det forhold, at det den 1. november 2005 blev konkluderet, at A har neurogene smerter efter blindtarmsoperationen, kan

derfor ikke føre til et andet resultat.

Det er på denne baggrund nævnets vurdering, at **A** krav efter patientforsikringsloven er forældet, og det kan herefter tiltrædes, at anmeldelsen ikke tages under behandling i Patientforsikringen."

A har forklaret, at hun er født i **D**, hvor hun som 12-årig blev opereret for brok. Hun fik smerter i højre side efter brokoperationen. Hun flyttede til Danmark i 1987, da hun var 15 år gammel. Hun var ofte hos lægen pga. smerter efter brokoperationen. Hun blev henvist frem og tilbage, men fik altid at vide, at hendes smerter stammede fra brokoperationen. Hun fik også mavesmerter, efter hun havde født og blev indlagt. Lægerne vurderede, at det var hendes blindtarm, der var årsag til smerterne og fjernede den. Hun havde smerter umiddelbart derefter. Hun fik at vide, at det var broksmerter og underlivsbetændelse. Hun blev aldrig klar over, hvad det var for nogle smerter, hun havde, men hun blev ved med at fortælle lægerne om sine smerter efter operationen. Der blev også lavet en kikkertoperation på hende den 9. april 2002. Lægerne ville helst ikke røre ved arret fra blindtarmsoperationen, da det kunne forværre smerterne. Hun fik ikke noget at vide om, at der måske var sket en fejloperation. I 2005 blev hun henvist til en smerteklinik. Læge **B** sagde til hende, at smerterne kunne skyldes en fejloperation, og at man kunne have skåret nerver over ved blindtarmsoperationen, som eventuelt ikke var vokset sammen igen. Ingen fortalte hende, at hun havde mulighed for at klage. Det var en fysioterapeut, der fortalte hende, at hun skulle anmelde det. Hun huskede konsultationen ved egen læge den 17. maj 2000, hvor hun blev henvist til **C** Hospital. De sagde, at det var brokoperationen, der gav smerterne. De snakkede også om blindtarmsoperationen, men de fokuserede kun på broksmerterne og underlivssmerterne. Hun blev genopereret ved en kikkertoperation for at se, om der var lavet fejl ved operationen. De sagde, at der var sammenvoksninger og arvæv fra blindtarmsoperationen, og at det skulle man lade være. De sagde, at det var normalt, og at der ikke var fejlopereret. Det fik hun først at vide senere. Hun har også fået at vide mange gange hos gynækologen, at smerterne ikke stammede fra blindtarmsoperationen.

Parternes synspunkter

I sit påstandsdocument har sagsøgeren til støtte for sin påstand anført følgende:

"Sagsøgeren der er fra **D**, fik i 1984 i **D** foretaget en brokoperation. Lige siden har sagsøgeren haft mere eller mindre diffuse smerter fra underlivet.

I 1999 fik sagsøgeren i Danmark foretaget en blindtarmsoperation, hvorefter smerterne fortsatte. Sagsøgeren har været til utallige undersøgelser, herunder gynækologiske undersøgelser.

På grund af sagsøgerens tiltagende smerter i underlivet blev sagsøger i november 2005 henvist til Smertecenter. Her mente man, at sagsøgers smerter skulle henføres til blindtarmsoperationen.

Det gøres gældende at sagsøger ikke før dette tidspunkt (November 2005) har vidst eller burde have vidst, at smerterne i underlivet hovedsageligt skulle skyldes blindtarmsoperationen, eller at der skulle være tale om en skade, der kunne anmeldes til patientforsikringen. Der er derfor ikke indtrådt forældelse."

Sagsøgeren har gentaget og uddybet dette under proceduren.

I sit påstandsdokument har sagsøgte til støtte for sin påstand anført følgende:

"Forældelsesreglerne

Det følger af dagældende lovbekendtgørelse nr. 228 af 24. marts 1997, om patientforsikring, § 19, stk. 1, at erstatningskrav efter loven skal være anmeldt til Patientforsikringen senest 5 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden.

Det følger videre af højesteretspraksis, jf. Højesterets dom af 8. december 2003, sag 188/2002, at forældelsesfristen skal regnes fra det tidspunkt, hvor vedkommende dels har fået kendskab til skaden samt til at skaden *kan* være forårsaget af den pågældende behandling.

Ukendskab til patientskadelovgivningen medfører endvidere ikke suspension af forældelsesfristen, jf. herved U.1997.633H.

Anbringender

Til støtte for frifindelsespåstanden gøres det gældende, at der ikke er grundlag for at underkende Patientskadeankenævnets afgørelse af 17. december 2009 (bilag 4), hvorefter et eventuelt krav ifølge patientforsikringsloven må anses for forældet.

Sagsøgeren fik fjernet blindtarmen den 23. oktober 1999, men anmeldte først den 4. marts 2009 en mulig patientskade.

Det gøres gældende, at Patientskadeankenævnet med rette har vurderet, at sagsøgeren i længere tid forud for anmeldelsen var bekendt med, at hendes gener *kunne* stamme fra blindtarmsoperationen i 1999. Der er herved lagt vægt på, at hendes tilstand efter blindtarmsoperationen gradvist blev forværret, og at hun i november 2000 (bilag 1) blev undersøgt på grund af højresidige smerter lokaliseret omkring arret fra blindtarmsoperationen.

Denne vurdering understøttes endvidere af, at det f.eks. af sygehusjournalen (bilag 1) for august 2001 fremgår, at sagsøgeren også på dette

tidspunkt oplyste, at hun efter blindtarmsoperationen havde oplevet en forværring af generne.

Anmeldelsen må på denne baggrund klart anses for at være forældet. Der skal derfor ske frifindelse.

Det gøres i øvrigt gældende, at det ikke for spørgsmålet om forældelse er afgørende, om eller hvornår sagsøgeren måtte være blevet opfordret til at foretage en anmeldelse, eller hvornår hun måtte have fået kendskab til patientskadelovgivningen."

Anbringenderne er gentaget og uddybet under proceduren.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter dagældende lov om patientforsikring, § 19, stk. 1, skal erstatningskrav efter loven skal være anmeldt til Patientforsikringen senest 5 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden.

Efter forarbejderne til bestemmelsen er 5-årsfristen ikke absolut, men løber alternativt først fra det tidspunkt, hvor patienten er blevet eller burde være blevet vidende om skaden. Herved finder den almindelige regel i dagældende forældelseslov § 3 anvendelse. Efter denne bestemmelse løber fristen ikke, hvis den erstatningsberettigede på grund af utilregnelig uvidenhed om sit krav har været ude af stand til at gøre sin ret gældende. I så fald løber fristen først fra den tid, da den erstatningsberettigede var eller ved sædvanlig agtpågivenheden ville have været i stand til at gøre kravet gældende.

I journalen fra sagsøgerens egen læge er anført den 17. maj 2000, at sagsøgeren har haft daglige smerter de sidste 3 uger i højre fossa iliaca. Endvidere er anført: "Sandsynligvis sammenvoksninger efter appendektomi, men da pt. ikke kan acceptere smerter har man aftalt henv. til C

I journalen fra C sygehus er i august måned 2000 blandt andet anført følgende: "henvist med dolores adb., sev. efter appendektomi. Opr. okt. 1999 med fjernelse af flegmonøs inflamméret appendicit, der blev også gjort laparoskopi, der iøv. viste normale forhold intraabdominalt. Har siden udviklet smerter i hø. side af abdomen, beskrives som kramper, kan stråle om i ryggen, tendens til kvalme."

I sygehusjournalen er i november måned 2000 endvidere anført blandt andet følgende: "Pt. har fortsat daglige smerter, som generer pt. meget, er dog i stand til at passe sit arbejde. Vi må nok erkende, at der ikke er nogen gastroenterologisk årsag. Ved obj. us. er smerterne lokaliseret til højre fossa iliaca. Der er ingen palpable hernier, men ømhed af cikatricen.

Videre plan: Gyn. us. ved gyn. afd.

Findes her normale forhold, da fysiurgisk tilsyn og slutteligt evt. henvisning til smerteklinikken under diagnosen cikatrice-smerter. Igen her efter gyn. us.

Gynækologisk ambulatorium - Tilsyn

Henvises på grund af smerter. Patienten klager over konstante smerter siden appendektomi, det vil sige for ca. 1 år siden. Smerterne er ikke relaterede til menstruation eller ovulation. Patienten beskriver det som konstante smerter lokaliseret til appendektomicikatricen."

Efter indholdet af journaltilførslerne fra journalen hos egen læge og på C hospital i august/november 2000 må det lægges til grund, at sagsøgeren på daværende tidspunkt angav blindtarmsoperationen som en mulig årsag til sine smerter.

Det fremgår ikke af journalmaterialet, at lægerne har konkluderet, at blindtarmsoperationen ikke var årsag til smerterne, eller at dette skulle være blevet meddelt sagsøgeren.

Retten finder derfor, at sagsøgeren har indset eller ved almindelig agtpågivenhed burde have indset, at blindtarmsoperationen var en mulig årsag til hendes smerter. Henvisningen fra egen læge til C Hospital vidner også om, at sagsøgeren på daværende tidspunkt havde den opfattelse, at hendes smerter stammede fra blindtarmsoperationen.

Da anmeldelsen til Patientforsikringen er indgivet den 4. marts 2009, er der således forløbet mere end 5 år fra sagsøgeren fik eller burde have fået kendskab til skaden til anmeldelse af erstatningskravet til Patientforsikringen er sket. Kravet er derfor forældet efter dagældende lov om patientforsikring, § 19, stk. 1. Som en følge heraf vil sagsøgte være at frifinde.

Efter sagens udfald skal sagsøgeren betale sagsomkostninger til sagsøgte. Disse fastsættes til 30.000 kr. under hensyntagen til sagens værdi og karakter samt hovedforhandlingens varighed på ½ retsdag og skriftvekslingens beskedne omfang. Beløbet er inklusive moms, da sagsøgte har oplyst ikke at være momsregistreret. Beløbet vedrører sagsøgtes udgift til advokatbistand.

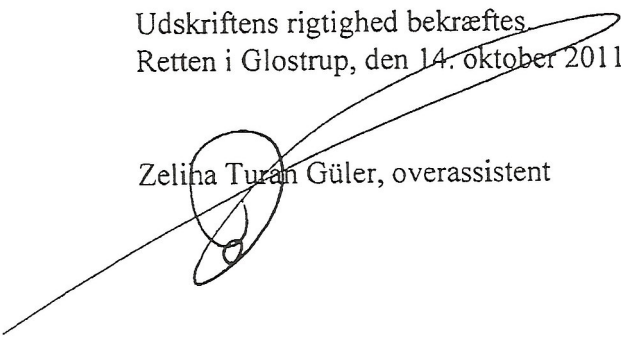
Thi kendes for ret:

Sagsøgte Patientskadeankenævnet frifindes.

Sagsøgeren A skal inden 14 dage betale 30.000 kr. i sagsomkostninger til sagsøgte. Beløbet forrentes efter § 8 a i lov om renter.

Sune Dalgaard-Nielsen
dommerfuldmægtig

Udskriftens rigtighed bekræftes
Retten i Glostrup, den 14. oktober 2011.

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping loop that starts from the left, goes up and over the text, and then comes back down to the left, ending under the text.
Zelina Turan Güler, overassistent